

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ.

Δωσιδικία
τῶν ἀλλοδαπῶν
δυνάμει τῶν συνθηκῶν.

(Ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ ΚΕ' τόμου τῆς «Ἑλληνικῆς
καὶ τῆς γαλλικῆς νομολογίας»).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

N

3340

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1906

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

Ν. 3340

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

742

22 ΣΕΠ. 1958

Δωσιδικία
τῶν ἀλλοδαπῶν
δυνάμει τῶν συνθηκῶν.

(Ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ ΚΕ' τόμου τῆς «Ἑλληνικῆς
καὶ τῆς γαλλικῆς νομολογίας»).

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Τ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚ ΔΩΡΕΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1906

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

1908

ΔΩΣΙΔΙΚΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

«*Άλλοδαποί δύνανται νὰ ἐναχθῶσι παρ' ἄλλοδαπῶν ἐνώπιον τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων, . . . ἢ ὅταν συνθῆκαι τοῦ κράτους κάμνουν ἐξαιρέσιν τινα*». (Πολ. δικ. ἄρθρ. 27).

§ 1. — Ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως τὰ ἐγγχώρια δικαστήρια δέον νὰ νοίγωσι τὰς θύρας αὐτῶν εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς κατοικοῦντας ἢ καὶ ἀπλῶς διαμένοντας ἐν τῇ χώρᾳ, διότι ἡ σύστασις κατοικίας ἢ ἡ διαμονὴ ἐν αὐτῇ ἐμφαίνει ὑποταγὴν εἰς τὴν ἐγγχώριον δικαιοδοσίαν¹. Τοῦτου ἕνεκα αἱ νομοθεσίαι, πολλαπλασιάζουσαι τὰς περιπτώσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐγγχωρίων δικαστηρίων εἰς τοὺς ἄλλοδαπούς, τείνουσιν εἰς πλήρη ἀφομοίωσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς ἡμεδαπούς². οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αἱ ψηφίζόμεναι συνθῆκαι καλλιεργοῦσι τὸ νομοθετικὸν ἔδαφος πρὸς τελείαν ἀφομοίωσιν.

Ἡ ἐλληνικὴ ὅμως νομοθεσία, κατὰ μίμησιν τῆς γαλλικῆς, ἐξαιρετικῶς μόνον ἐχορήγησε τοῖς ἄλλοδαποῖς δικαίωμα, ὅπως ἐνάγωσιν ἄλλοδαπούς ἐνώπιον τῶν ἐγγχωρίων δικαστηρίων, διότι δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 27 τῆς πολ. δικονομίας, ἐκτὸς τῶν λοιπῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἄλλοδαποί δύνανται νὰ ἐναχθῶσι παρ' ἄλλοδαπῶν ἐνώπιον τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων, ἐπιτρέπεται καὶ «**ὅταν συνθῆκαι τοῦ κράτους κάμνουν ἐξαιρέσιν τινα**». Οἱ ἐρμηνευταὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας παραδέχονται, ὅτι ἔδει τοῦτο νὰ ἐπιτρέπηται ἀπεριορίστως ὑπὸ τῆς ἐγγχωρίου νομοθεσίας³. Ἄλλ' αἱ ἐξαιρέσεις εἶναι τόσαι καὶ παρ' ἡμῖν⁴, ἐπίσης παρὰ ταῖς λοιπὰς νομοθεσίας, ὥστε ὀλιγίστη ἀπέμεινεν ἐφαρμογὴ εἰς τὸν κανόνα⁵.

§ 2. — Δυνάμει τοῦ διεθνoῦς ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἢ εἰς ἀλ-

1. Σπ. Εὐκλείδου, Πολ. δικονομία I § 57 σημ. 8.—Bar 417 καὶ 443.

2. F. Daguin. La république de Saint-Marin p. 52 § 71.

3. Εὐκλείδου, αὐτόθι § 57 σημ. 7.

4. Αὐτόθι σημ. 8.

5. Bar. 407 καὶ ἐπ. 413 καὶ 417. Despagnet 184.

λοδαπούς παραχώρησις δικαιωμάτων συνήθως γίνεται κατὰ τρεῖς τρόπους: I) ὑπὸ τὸν ὄρον **τῆς ἀμοιβαιότητος** (le traitement de la réciprocité)· II) ὑπὸ τὸν ὄρον **τῆς τὰ μάλιστα εὐνοουμένης πολιτείας** (la clause de la nation la plus favorisée)· καὶ III) ὑπὸ τὸν ὄρον **τῆς ἐθνικότητος** (le traitement national) ⁶.

§ 3. — Κατὰ τὴν τρίτην § τοῦ ἄρθρου 24ου τῆς ἀπὸ 27 μαΐου 1855 συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ⁷, κυρωθείσης διὰ τοῦ ν. ΣΨΔ' τῆς 25 ἰουλίου 1855, διετάχθησαν τὰκόλουθα :

«**Αἱ διαφοραὶ καὶ δίκαι**, αἵτινες ἤθελον ἐγερθῆ ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν δύο δυνάμεων ἢ μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῶν ξένων ὑπηκόων· καὶ τανάπαλιν, αἱ διαφοραὶ καὶ δίκαι, αἵτινες ἤθελον ἐγερθῆ ἐν Τουρκίᾳ ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν δύο δυνάμεων ἢ μεταξὺ Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὑπηκόων ξένων δυνάμεων, θέλοσι δικάζεσθαι ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἐπικρατειῶν κατὰ τὰς ἀρχάς, τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, αἵτινες εἰσὶν ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα ἔθνη».

§ 4. — Τὰ ἐν τῇ συνθήκῃ τῆς Καλλιντζας συνομολογηθέντα οὐδαμῶς μετεβλήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 22 νοεμβρίου | 4 δεκεμβρίου 1897 συνθήκης περὶ εἰρήνης, δι' ἧς μάλιστα ἐτηρήθησαν ἐν ἰσχύϊ (ἄρθρ. 9) καὶ πᾶσαι αἱ ἀτέλειαι καὶ προνομίαι, ὧν οἱ Ἑλλήνες ἀπήλασον πρὸ τοῦ πολέμου ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἄλλων κρατῶν καὶ δυνάμει τῶν κεφαλαιώσεων (capitulations) ⁸. Διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 30 μαρτίου | 12 ἀπριλίου 1903 συνθήκης περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, κυρωθείσης διὰ τοῦ ν. ΒΖΜ' τῆς 24 μαΐου 1903, οὐ μόνον δὲν ἐτροποποιήθη ἡ ἀνωτέρω παρατεθεῖσα διάταξις τῆς § τρίτης τοῦ ἄρθρ. 24 τῆς ἀπὸ 27 μαΐου 1855 συνθήκης, ἀλλὰ καὶ ρητῶς ἐκ

6. Τὰ περὶ τῶν ὄρων τούτων τῶν συνθηκῶν ὄρα εἰς Dalloz, Traité international n° 210.

7. Συλλογὴ τῶν ἐν ἰσχύϊ προξενικῶν συνθηκῶν κλπ. ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν σ. 390—402.

8. Γ. Φιλ. Προνομίαι καὶ ἀτέλειαι Ἑλλήνων ἐν Τουρκίᾳ § 29 σ. 46.

νέου επεκυρώθη, διότι ἐν § 8ῃ τῆς ἀπὸ 30 μαρτίου 1903 τελευταίας συνθήκης ἐπὶ λέξει⁹ διετράχθησαν τάδε :

«*Απαντα τὰ δικαιώματα, προνομίαι καὶ ἀτέλειαι, τὰ παραχωρηθέντα τοῖς ὑπηκόοις, τοῖς πλοίοις, τῇ ναυτιλίᾳ καὶ τῷ ἐμπορίῳ τῶν δύο συμβαλλομένων κρατῶν, ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τῆς Κάλλιντζας, τῆς μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας συνυμολογηθείσης τὴν 27 μαΐου 1855, ἐπιβεβαιουῦνται (sont confirmés) . . . »*

§ 35. — Κατὰ τάνωτέρω ἐκτεθέντα οἱ τε Ἕλληνες καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ πολῖται, ἀπολαύοντες, δυνάμει τῶν συνθηκῶν, ὅλων τῶν δικαιωμάτων, τῶν παραχωρηθέντων εἰς τὴν τὰ μάλιστα εὐνοουμένην πολιτείαν, σὺν ἄλλοις καὶ ὡς πρὸς τὰφορῶντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς συνθήκαις διατασσομένων, καθόσον εἰς τοῦτο συνίσταται ὁ ὅρος τῆς τὰ μάλιστα εὐνοουμένης πολιτείας, ἵνα πλεονέκτημα, παραχωρηθῆν πρὸς ἄλλο κράτος, οὐ μόνον διὰ πάσης προγενεστέρας, ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης μειογενεστέρας συνθήκης, γίγνηται αὐτοδικαίως δικαίωμα, τοῦ ὅποιοι δύνανται τις νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνάσκησιν. Σύμφωνας καὶ ὁ Dalloz¹⁰. « . . . de sorte qu' un avantage accordé à une autre nation par tout traité SUBSEQUENT devient, ipso facto, un droit dont on peut réclamer l' exercice ».

Διὰ πασῶν σχεδὸν τῶν μεταγενεστέρας τῆς ἐν Κάλλιντζα συνθήκης συνυμολογηθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος συνθηκῶν μετ' ἄλλων κρατῶν, ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, ἀνεγράφη τὸ τῆς ἀφομοιώσεως πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς δικαίωμα (le traitement national), ἧτοι παρεχωρήθησαν τοῖς ἄλλοδαποῖς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ δικαιώματα, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ ἰθαγενεῖς, καθόσον ὁ ὅρος οὗτος συνίσταται εἰς τὴν ἀφομοίωσιν τῶν ἄλλοδαπῶν πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς. « Le traitement national consiste — διδάσκει ὁ Dalloz¹¹ — à faire jouir . . . des mêmes avantages

9. Αὐτόθι: σ. 55 § 35.

10. Dalloz, Traité international n° 210.

11. Αὐτόθι, Traité international, n° 210.

qui sont assurés, par les lois et réglemens du pays, aux nationaux propres».

§ 6. — Ὡς παραδείγματα τῆς ἀναγκῆς τοῦ ὅρου τῆς ἀφομοιώσεως τῶν ἀλλοδαπῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων μετὰ τῶν κρατῶν, μεθ' ὧν συνωμολογήθησαν συνθήκαι, εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τῶν ὑπὸ νόμων κυρωθεισῶν συνθηκῶν :

I. Ἡ § β' τοῦ ἄρθρου 3ου τῆς ἀπὸ 27 ἰουνίου | 9 ἰουλίου 1884 συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ **Γερμανίας**¹², δι' ἧς διετάχθησαν τάδε :

«Θέλουσι εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ προσέρχωνται εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ἐπιδίωξιν ἢ ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων αὐτῶν, θέλουσι ἀπολαύη, ὡς πρὸς τοῦτο, τῶν αὐτῶν καὶ οἱ ἰθαγενεῖς δικαιωμάτων καὶ προνομίων, καὶ δύνασθαι, ὡς αὐτοί, ἐν πάσῃ δικαστικῇ πράξει νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ κράτους ἐπιτρεπομένους δικηγόρους, πληρεξουσίους ἢ πράκτορας».

Προσέτι αἱ ἀκόλουθοι συνθήκαι, ἐν αἷς ἢ κατὰ λέξιν ἢ κατ' ἔννοιαν ἀνεγράφη ὁ αὐτὸς ὅρος τῆς ἀφομοιώσεως τῶν ἀλλοδαπῶν πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων.

II. Ἡ § γ' τοῦ ἄρθρου 15 τῆς ἀπὸ 29 ὀκτωβρίου | 10 νοεμβρίου 1886 συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ **Μεγάλης Βρετανίας**¹³.

III. Τὸ ἄρθρον 2ον τῆς ἀπὸ 20 μαρτίου | 1 ἀπριλίου 1899 συνθήκης μεταξὺ **Ἰταλίας** καὶ Ἑλλάδος¹⁴.

IV. Ἡ § α' τοῦ ἄρθ. 4ου τῆς ἀπὸ 13 | 25 μαΐου 1895 συνθήκης μεταξὺ **Βελγίου** καὶ Ἑλλάδος¹⁵.

V. Ἡ § α' τοῦ ἄρθ. 12 τῆς ἀπὸ 20 μαΐου 1899 συνθήκης φι-

12. Συλλογὴ προξενικῶν συνθηκῶν σ. 236.

13. Συλλογὴ προξενικῶν συνθηκῶν σ. 14. Ἡ διάταξις αὕτη παρελήφθη ἐκ τοῦ ἄρθρου 11ου τῆς ἀπὸ 4 ὀκτωβρίου 1837 συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας.

14. Συλλογὴ προξ. συνθ. σ. 314.

15. Αὐτόθι σ. 161.

λίαι, ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας μεταξὺ **Ἰαπωνίας** καὶ **Ἑλλάδος**¹⁶.

Προσέτι τὸ μὲν ἄρθρ. 1ον τῆς ἀπὸ 13 | 25 δεκεμβρίου 1843 συνθήκης μεταξὺ **Δανίας** καὶ **Ἑλλάδος**¹⁷, **προγενεστέρας** τῆς ἐν Κάλλιντζα ἑλληνοτουρκικῆς, καὶ τὸ ἄρθρ. 1ον τῆς ἀπὸ 10 ἰουνίου 1887 συνθήκης μεταξὺ **Ἑλβετίας** καὶ **Ἑλλάδος**¹⁸, **μεταγενεστέρας** τῆς ἐν Κάλλιντζα, ἐν αἷς ἐπίσης ἀναγράφεται ὁ ὅρος τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους.

§ 7. — Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ δυνάμει τοῦ ὅρου τῆς τὰ μάλιστα εὐνοουμένης πολιτείας, τοῦ περιληφθέντος, ὡς εἴρηται, ἐν τῷ ἄρθρῳ 24φ τῆς ἐν Κάλλιντζα συνθήκης, πᾶσαι αἱ διατάξεις, αἱ ἀναγεγραμμέναι εἰς τὰς λοιπὰς συνθήκας καὶ δυνάμει τῶν ὁποίων ἀλλοδαποὶ δύνανται νὰ ἐναχθῶσιν ὑπὸ ἀλλοδαπῶν ἐνώπιον τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων, ὡς ἀφομοιούμενοι μετὰ τῶν ἡμεδαπῶν, ἕνεκα πάσης ὑποχρεώσεως, ἰσχύουσιν καὶ διὰ τοὺς Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους. Ἀρμόδια δὲ διὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς εἰσι πάντα τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια, συμφώνως τῷ ἄρθρ. 28 τῆς πολ. δικ., ἀφ' οὗ ὁ ἀλλοδαπὸς δύναται νὰ ἐναχθῆ ὑπὸ ἡμεδαποῦ ἐνώπιον παντὸς ἐλληνικοῦ δικαιοτηρίου, ἕνεκα τῆς ἀφομοιώσεως τῶν ἀλλοδαπῶν πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, πάντας δὲ τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τῶν ἀλλοδαπῶν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 27 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρ. 16, 19, 20 καὶ 22 τῆς πολιτ. δικον.

§ 8. — Ὅμογλωσσῶσι περὶ τούτου πάντες οἱ ἐρμηνευταὶ τῆς ἡμετέρας δικονομίας. Οὕτως οἱ Οἰκονομίδης—Διβαδάς¹⁹ κατηγορηματικῶς παραδέχονται, ὅτι κατὰ τὰς συνθήκας μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἰαπωνίας, οἱ ἀλλοδαποὶ ἐνάγουσιν ἐνώπιον τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων ἀλλοδαποὺς· ἐπίσης δὲ κατὰ τὰς συνθήκας μετὰ τῆς Δανίας καὶ τῆς Ἑλβετίας, ἕνεκα τοῦ ὅρου τῆς τὰ μάλιστα εὐνοουμένης πολιτείας.

Τὰ αὐτὰ διδάσκει ὁ Φέδερ ἐρμηνεύων τὰς μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας συνθήκας²⁰. Ἐπίσης ὁ Ποταμιᾶ-

16. Αὐτόθι σ. 278.

17. Αὐτόθι σ. 262.

18. Αὐτόθι σ. 272.

19. Πολ. δικον. § 45 σ. 211, σημ. 9.

20. Πολ. δικον. § 106 σελ. 428.

νο; ²¹, ὅστις σὺν ἄλλαις λέγει : «ὥστε ὑπήκοος τῆς Ἀγγλίας, ἥτις συνδέεται πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ συνθήκης τοιαύτης, δύναται νὰ ἐναγάγη ἐνώπιον ἐλληνικοῦ δικαστηρίου Ἄγγλον ἢ ἀλλοδαπὸν ἄλλον». Ἐπίσης ὁ Εὐκλείδης ²², ὅστις σὺν ἄλλοις προσθέτει, ὅτι ἀλλοδαποὶ ἐνάγουσιν ἀλλοδαπούς, ἐξομοιούμενοι, δυνάμει τῶν συνθηκῶν πρὸς τοὺς ἡμεδαπούς. Ὅτι δὲ τάνωτέρω ²³ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων ὁμογνωμοῦσι πάντες οἱ συγγραφεῖς ²⁴.

§ 9.—Τῶν ἐρμηνευτῶν τῆς πολ. δικονομίας ὁμοφώνως καὶ ὀρθῶς παραδεχομένων, ὅτι ἰσχύουσιν αἱ ἐν τοῖς συγγραμμάσιν αὐτῶν ἀναφερόμεναι συνθήκαι, καθ' ἃς οἱ ἀλλοδαποὶ καὶ τὰ ἐν γῆ ἀλλοδαπῆ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα δύναται νὰ ἐναχθῶσιν ὑπὸ ἀλλοδαπῶν, συναίετα πασιδήλως, ὅτι καὶ Ὀθωμανοί, ἀφομοιούμενοι, δυνάμει τῶν συνθηκῶν, ἐνεκχ τοῦ ὅρου τῆς τὰ μάλιστα εὐνοουμένης πολιτείας, πρὸς ἡμεδαπούς, ἐνάγουσιν Ὀθωμανοὺς ἐνώπιον τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων.

Τὸ πνεῦμα δὲ τῆς τελείας ἐν πᾶσιν ἀφομοιώσεως τῶν πολιτῶν ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων μερῶν πρὸς τοὺς ἡμεδαπούς ἐν τῇ συνθήκῃ τῆς Κάλλιντζας συναίετα ἄλλως καὶ ἐκ τῶν ἀρθρῶν 1, 2, 9, 11, 12, 13, 14 καὶ 27 αὐτῆς, ἐκτὸς τῆς εἰδικῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 24 διατάξεως, περὶ ἧς πλατύτερον ἀνωτέρω (§ 3) ἐγένετο λόγος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων.

Οὕτως ἀναμφίβολος εἶναι ἡ ἀρμοδιότης τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων δι' ἀγωγᾶς, ἐγειρομένης ἐκ μέρους Ὀθωμανῶν κατ' Ὀθωμανῶν — ἀφομοιουμένων, ὡς εἴρηται, πρὸς τοὺς ἡμεδαπούς — «ἐνώπιον παντὸς ἐλληνικοῦ δικαστηρίου» (ἀρθρ. 27, 28 πολ. δικονομ.) πολλῶ μᾶλλον ἐὰν οὗτοι ἐνάγωνται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς αὐτῶν (πολ. δικ. 27. 16).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 δεκεμβρίου 1905.

21. Πολ. δικον. II. § 625 σ. 382 σημ. 45.

22. Πολ. δικον. I § 57 σημ. 11 σ. 202.

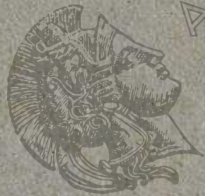
23. Ὡς πρὸς τὰ παρὰ Γάλλοις ἰσχύοντα, Dalloz, competence civile etc. nos 197 et s., Supplément nos 126 et s., Droits civils nos 179, 180 et s. 301 et s. Weiss ἀρθ. 303. σ. 616.

24. Aubry et Rau, VIII, § 748 bis, 141 note 20. — Paris 23 αὐγούστου 1870. — Nancy 31 αὐγούστου 1871. — Paris 15 μαρτίου 1872. — Cass. 22 ἰανουαρίου 1849. — Ποταμιζῆνος II σ. 374 σημ. 31. — Εὐκλείδης I σ. 202.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

A11971

АКАДЕМИЯ
АХУНОВ